

Korsgaard: Det er en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der giver mig Anledning til at tage Ordet. En tilsvarende Betragtning er fremkommet i hvert Tilfælde i en Del af Venstres Presse, en Betragtning, der gaar ud paa, at naar man ikke fik det i Landstinget, som Venstre og Konservative var enige om, var det de Konservatives Skyld, fordi de ikke gik sammen med Venstre hele Vejen. Det er saglig set en fuldkommen urimelig Betragtning. Venstre havde haft i sin Haand til enhver Tid at sige nej til Lovforslaget, hvis de ikke kunde faa disse eller hine Bestemmelser ind, og de kunde gennemføre dette Standpunkt, fordi der ikke fra anden Side kunde skaffes Flertal derimod. Jeg maa derfor hævde, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens Paastand i Retning af, at de Konservative ikke var hjemme, naar det gjaldt, er Tale hen i Vind og Vejr. Venstre vidste, at de i Modstanden mod det, der her var Tale om, kunde regne med et sikkert Flertal i Landstinget, men desuagtet gik de med, saa Venstre har helt og fuldt udleveret sig.

Formanden: Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at det, der i dette Øjeblik er til Behandling, er Ændringsforslaget paa Blad Nr. 357.

Christmas Møller: Til Udvalgets Ordfører skal jeg kun sige, at naar han i vore Bemærkninger ser et Udtryk for Fortrydelse, saa tager han fejl. Hvis ærede Medlemmer af de 3 Regerings- og Forligspartier virkelig vil have den Skik indført at holde Mandtal over Tilstedeværelsen i Udvalg, saa for min Skyld ingen Alarm, men saa maa man være klar over, at saa skal det gøres alle Steder; saa maa det ogsaa gøres, naar Formanden for et Udvalg, saaledes som det skete forleden Dag, slutter, skønt kun 3 Medlemmer var til Stede. Saa maa det ogsaa undersøges, hvorledes det forholder sig med Radikales og Socialdemokraters og Venstres Tilstedeværelse i Udvalg. Det er en fuldkommen uanstændig Maade, paa hvilken man her søger at kaste sig over et enkelt Parti.

Til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen skal jeg sige, at Kulturen og Dannelsen kan han tale med sin Undervisningsminister om — det er fra Undervisningsministeren, at Betegnelsen „opblæst Bondedegn“ stammede —, og det mener jeg, at de kan faa Stunder til, naar de har stemt sammen om denne Sag. Men det Spørgsmaal, som de Herrer ikke har besvaret, er dette: Er

det rimeligt i en Lov, som er næsten hugget i Marmor, som er saa umaadelig genial paa alle Leder og Kanter, at give en Bestemmelse, hvorefter et Mindretal i en Kommunalbestyrelse — f. Eks. af kommunistisk Art eller af anden Karakter — kan vælge Medlemmer til Skolekommissionen, saaledes som jeg har nævnt; at det kan? Jeg beder Venstres ærede Ordfører og Ministeren besvare, om de mener, at dette er rimeligt. Thi hvis de ikke mener, det er rimeligt, ændrer de naturligvis Loven saaledes, at der ikke findes en saadan Urimelighed deri.

J. Oskar Andersen: Jeg maa sige, at det vidner godt om Forstaaelsen af denne Lov, at saavel det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen som den ærede Ordfører (Vilhelm Rasmussen) nu kommer og siger, at det foreliggende Ændringsforslag er identisk med et, der blev stillet ved anden Behandling. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at de subsidiære Ændringsforslag, vi havde stillet til anden Behandling, kun berørte Spørgsmaalet om Kirkens Stilling og derfor kun klargjorde Præstens eventuelle Stilling. Det nye Ændringsforslag er fremkaldt ved den højtærede Ministers Udtalelse om, at dette Lovforslag var saa gennearbejdet, at det var klart i alle Enkeltheder og ikke kunde misforstaaes. Nu er det her paavist, at man kan misforstaa Loven, thi min ærede Partiformand (Christmas Møller) har jo nu forklaret, at man kan vælge en københavnsk Kommunist ind i en hvilken som helst Skolekommission, f. Eks. i Jylland. Jeg beder de Herrer tænke over, om det egentlig er det, der er Mening.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen inddrog nu i Debatten Udtalelser fra en Artikel af Provst Blang, en Artikel, som jeg muligvis senere kan komme tilbage til. (*Arnth Jensen:* Det var ikke mig!). Undskyld, men saa var det den ærede Ordfører. I Anledning af disse Udtalelser vil jeg gøre opmærksom paa, at der i Dag i „Kristeligt Dagblad“ staar en Udtalelse af Stiftsprovst Ussing, der viser, at Provst Blangs Udtalelser paa flere Punkter er ganske forkerte. Men paa eet Punkt er den rigtig, nemlig, at først efter at Landstingets Udvalg havde endt sine Forhandlinger, kom der en Deputation, i hvilken Provst Ussing var med, til Udvalget, og først derefter var det, man indsatte Bestemmelsen om, at Sognepræsten skal have Tilsyn med Religionsundervisningen, hvilken Bestemmelse ganske forandrer hele Loven. Dette skete altsaa, efter at